

ĐỐI SÁCH HẬU CHIẾN CỦA HOA KỲ VỚI VIỆT CỘNG KHÁC VIỆT QUỐC, NHƯNG VẪN THỐNG NHẤT VỀ MỤC TIÊU DÂN CHỦ HÓA VIỆT NAM.

Thiện Ý

Năm nay Hoa Kỳ và Việt Nam mừng kỷ niệm 25 năm thiết lập quan hệ ngoại giao (1995-2020) với những tổng kết đánh giá thành quả tích cực nhiều mặt, trên cơ sở hai bên đều có lợi ít hay nhiều.

Trước sự kiện này, một câu hỏi được nhiều người đặt ra từ lâu, là vì sao Hoa Kỳ từng là đồng minh với Việt Quốc trong chiến tranh Việt Nam (1954-1975), có chung một đối sách chống cộng, mà nay Hoa Kỳ lại có đối sách với Việt Cộng khác với Việt Quốc đã khởi sự 20 năm sau chiến tranh (1975-1995). Trong khi Việt Quốc tiếp tục đối sách chống cộng đã 45 năm sau cuộc chiến và vẫn xác tín tiếp tục chống cộng cho đến ngày thành đạt mục tiêu tối hậu là dân chủ hóa đất nước.

Theo nhận định của chúng tôi, như câu trả lời tổng quát cho câu hỏi vừa nêu, rằng sở dĩ Hoa Kỳ và Việt Quốc có cùng đối sách với Việt Cộng thời chiến tranh, nhưng khác biệt về đối sách sau chiến tranh, là

vì trong cả hai bối cảnh trước và sau chiến tranh, mục tiêu lợi ích tối hậu của Hoa Kỳ và Việt Quốc hoàn toàn khác nhau.

Thế nhưng, dù khác biệt trong đối sách và lợi ích muốn thành đạt, song vẫn thống nhất về mục tiêu tối hậu của Hoa Kỳ và Việt Quốc: dân chủ hóa Việt nam.

Sau đây chúng tôi sẽ lý giải qua hai bối cảnh trước và sau khi chiến tranh Việt Nam kết thúc vào ngày 30-4-1975.

I.- Trong bối cảnh chiến tranh Hoa Kỳ và Việt Quốc cùng thực hiện đối sách gì với Việt Cộng, để thành đạt lợi ích khác nhau là gì?

1.- Trong bối cảnh chiến tranh Việt Nam Hoa Kỳ và Việt Quốc (VNCH) cùng thực hiện đối sách chống cộng.

Như mọi người đã biết cuộc chiến tranh Việt Nam (1954-1975) là giai đoạn đỉnh cao của cuộc nội chiến ý thức hệ Quốc-Cộng giữa những người Việt Nam theo ý thức hệ quốc gia (Bên Việt Quốc) và những người Việt Nam theo ý thức hệ cộng sản (Bên Việt Cộng). Hai giai đoạn kia là tiền chiến tranh Quốc-Cộng (trước 1954) và hậu chiến tranh Quốc-Cộng (sau 1954 đến nay vẫn đang tiếp tục). Cuộc nội chiến

ý thức hệ Quốc-Cộng này lại lồng trong khung cảnh cuộc chiến tranh ý thức hệ toàn cầu giữa cộng sản chủ nghĩa và tư bản chủ nghĩa hình thành sau Thế chiến II.

Vì thế chiến tranh Việt Nam trở thành cuộc chiến tranh giữa hai phe, bốn bên. Hai phe đó là phe xã hội chủ nghĩa đứng đầu là Liên Xô; và phe tư bản chủ nghĩa đứng đầu là Hoa Kỳ. Bốn bên đó gồm hai bên ngoại chiến là Liên Xô và các nước XHCN, Hoa Kỳ và các nước đồng minh; và hai bên nội chiến là CSBV (tức bên VC) và QGNV tức bên VQ).

Cuộc chiến tranh Việt Nam khởi phát sau Hiệp định Genève 1954 chia đôi Việt Nam. Bắc vĩ tuyến 17 theo chế độ XHCN, dưới bảng hiệu Việt Nam Dân chủ Cộng hòa (*ngụy dân chủ, ngụy cộng hòa, ngụy dân tộc từ thời kháng chiến chống Pháp để che đậy bộ mặt CS*). Miền Bắc cộng sản trở thành tiền đồn phe XHCN, nhận viện trợ vũ khí lương thực, hậu cần của Liên Xô, Trung Quốc và các nước XHCN (*viện trợ không hoàn lại hay hoàn lại*), phát động chiến tranh xâm chiếm Miền Nam, cộng sản hóa cả nước, thực hiện tham vọng của cộng sản quốc tế cộng sản Nga Tàu là cộng sản hóa toàn cầu, bà chủ thế giới.

Trong khi Nam vĩ tuyến 17 theo chế độ tự do dân chủ, quốc hiệu Việt Nam Cộng Hòa. Miền Nam quốc gia trở thành tiền đồn phe tư bản chủ nghĩa, đứng đầu là Hoa Kỳ, nhận viện trợ vũ khí lương thực, hậu cần của Hoa Kỳ và các nước đồng minh, thực hiện cuộc chiến tranh tự vệ nhằm ngăn chặn, đẩy lùi cuộc chiến tranh nguy dân tộc, dưới ngọn cờ ‘*chống Mỹ cứu nước, giải phóng Miền Nam, thống nhất đất nước*’ của CSBV.

Cuộc chiến tranh giữa hai phe (*XHCN và TBCN*) bốn bên (*Liên Xô và phe XHCN, CSBV, Hoa Kỳ và các nước đồng minh, QGNV*) đã kết thúc vào ngày 30-4-1975, với bên thắng cuộc là cộng sản Bắc Việt đã bỏ bảng hiệu mặt nạ nguy dân tộc ‘**Việt Nam dân chủ cộng hòa**’, lấy quốc hiệu đúng thực chất cộng sản ‘**Cộng hòa Xã hội chủ nghĩa Việt Nam**’. Bên thua cuộc là quốc gia Nam Việt quốc hiệu Việt Nam Cộng Hòa bị tan rã.

2.-Trong bối cảnh chiến tranh,Hoa kỳ và Việt Quốc cùng thực hiện đối sách chống cộng nhưng khác lợi ích tối hậu muốn thành đạt thông qua cuộc chiến này.

Thật vậy, như chúng tôi đã trình bày nhiều lần qua diễn đàn, nhiều bài viết và bằng cả một cuốn sách “Việt Nam trong thế chiến lược quốc tế mới. Theo

đó, cuộc chiến tranh ý thức hệ toàn cầu giữa CSCN và TBCN hình thành sau Thế Chiến II. Đứng đầu phe XHCN là Liên Xô thì phát cao ngọn cờ “cách mạng vô sản” để giải phóng các dân tộc bị áp bức, xây dựng một xã hội không còn cảnh người áp bức bóc lột người. Đứng đầu phe tư bản chủ nghĩa thì phát cao ngọn cờ ‘tự do dân chủ’ chống hiểm họa cộng sản, bảo vệ xã hội nhân bản, tôn trọng các quyền tự do của con người. Nhưng như chúng tôi từng đánh giá, Liên Xô (đế quốc đỏ) và Hoa Kỳ (Đế quốc trắng) đều là những đế quốc mới, thực hiện chủ nghĩa thực dân mới, sau khi chủ nghĩa thực dân cũ của các đế quốc cũ bước vào thời kỳ suy tàn sau Thế Chiến II. *(Vì sao gọi như vậy, chúng tôi sẽ trình bày trong một chương trình khác)*. Việt Nam có số phận không may đã rơi vào thế gọng kìm của lối mới chào này. Việt Cộng và Việt Quốc đã trở thành hai công cụ chiến lược một thời, dẫn đến cuộc chiến tranh cốt nhục tương tàn hơn 20 năm (1954-1975) với cái giá núi xương sông máu của nhân dân hai Miền Bắc-Nam, đất nước bị bom đạn ngoại bang cây nát, dân tộc phân hóa, để lại hậu quả nghiêm trọng mọi mặt và di hại lâu dài cho đất nước và dân tộc.

Chiến tranh Việt Nam kết thúc, sau khi các bên ngoại bang đã thành đạt được các lợi ích chiến lược qua cuộc chiến tranh này. Các bên ngoại chiến nói chung, Hoa Kỳ nói riêng đã đến lúc thấy chiến lược

chiến tranh ý thức hệ toàn cầu hay Chiến tranh lạnh không còn thích dụng, có nhu cầu thay đổi thể chiến lược toàn cầu mới. Hoa Kỳ dưới thời Tổng Thống Richard Nixon, với Henry Kissinger trong vai trò Ngoại trưởng, một mặt đã làm nhiệm vụ ngoại giao con thoi giữa Washington-Bắc kinh- Moscow đi đến ký Thông cáo chung Thượng hải năm 1972 giữa Nixon và Mao Trạch Đông. Mặt khác, Hoa Kỳ đã tìm cách kết thúc chiến tranh Việt Nam bằng “Việt Nam Hóa chiến tranh”. Trong khi cùng Việt Cộng âm thầm soạn thảo rồi ép buộc chính quyền Việt Quốc (VNCH) ngồi ngang hàng với công cụ của CSBV là MTDTGPMN và chính phủ CMLTCHMNVN và ký vào Hiệp định Paris về chấm dứt chiến tranh, lập lại hòa bình cho Việt Nam. ngày 27-1-1973. Mỹ đã rút chân ra khỏi cuộc chiến một cách danh dự sau khi đã thành đạt các lợi ích chiến lược thông qua cuộc chiến. Hai năm sau ký Hiệp Định Paris, Việt Cộng đã dùng bạo lực quân sự cưỡng chiếm Miền Nam, thống nhất đất nước, vi phạm trắng trợn Hiệp định này trước sự làm ngơ của Hoa Kỳ và mọi cam kết quốc tế.

Chiến tranh Việt Nam kết thúc vào ngày 30-4-1975 để đi vào thể chiến lược toàn cầu mới. Việt Quốc bị buộc là “bên thua cuộc”, dù thất thế vẫn kiên trì tiếp tục chống cộng 45 năm qua, nhằm thành đạt mục tiêu cũng là lợi ích tối hậu của mình: tiêu diệt chế độ độc tài CS, dân chủ hóa đất nước. Thực tế công cuộc

chống cộng này đã ngày một khẳng định sự tất thắng của chính nghĩa chống cộng của Việt Quốc, khi tiến trình dân chủ hóa Việt Nam kết thúc trong một tương lai không xa.

Còn Việt Cộng được chọn là “bên thắng cuộc” đã có cơ hội 20 năm xây dựng thử nghiệm mô hình XHCN vốn là mục tiêu tối hậu theo lời mời chào của các tân đế quốc đỏ Nga-Tàu. Nhưng đã thất bại hoàn toàn và vĩnh viễn cùng lúc với sự sụp đổ của Liên Xô và các nước XHCN Đông Âu, phải chuyển đổi ngay qua chế độ dân chủ pháp trị, kinh tế thị trường tự do, vốn là hai yêu cầu của thể chiến lược toàn cầu mới (*Dân chủ hóa các chế độ độc tài và thị trường tự do hóa nền kinh tế toàn cầu*). Việt Nam là một trong bốn nước XHCN còn sót lại, (ba nước kia là Trung Quốc, Bắc Hàn, Cuba) đã theo gương Trung Quốc cải tiến chế độ XHCN để tự tồn thêm thời gian bằng chính sách “Mở cửa”. Hòa kỳ đã bãi bỏ cấm vận, thiết lập quan hệ ngoại giao với Việt Nam CS. Từ đó và nhờ đó Việt Nam mới phát triển nhiều mặt nhất là mặt kinh tế, để có bộ mặt phồn vinh như ngày nay. Nhưng như chúng tôi nhận định và lý giải nhiều lần cũng chính trong môi trường “mật ngọt kinh tế thị trường” chế độ cộng sản CHXHCNVN đã từng bước tiêu vong bản thể. Kể giờ đây sau 25 năm thiết lập quan hệ ngoại giao với Hoa Kỳ, cũng là 25 năm thực hiện “Mở cửa” đảng và chế độ CSVN hiện nay thực chất chỉ còn là “đảng đỏ vô CS, xanh lòng tư bản” và

chế độ CS chỉ còn là chế độ “Đỏ vỏ CS, xanh lòng TB”.

Đến đây có kết luận rằng: Dù sau chiến tranh, đối sách với Việt Cộng của Hoa Kỳ tuy có khác Việt Quốc, nhưng vẫn thống nhất về mục tiêu sau cùng là dân chủ hóa Việt Nam. Thực tế sau 45 năm Việt Quốc kiên trì chống cộng và sau 25 năm Hoa Kỳ trở lại Việt Nam, thực hiện đối sách mới với Việt Cộng, có khác Việt Quốc, nhưng “đường nào cũng đến La Mã” như tục ngữ Phương Tây. Nghĩa là cả hai đối sách đã hỗ trợ nhau, tạo thành những lực đẩy, lực xoay cùng chiều đưa Việt Nam về phía dân chủ. Ai cũng có thể xác rằng Việt Nam nhất định sẽ được dân chủ hóa trong một thời gian sắp tới đây; vào thời điểm kết thúc tiến trình tiêu vong chế độ độc tài toàn trị “CHXHCNVN” hiện nay theo quy luật duy vật biện chứng “lượng đổi, chất đổi như chúng tôi đã lý giải nhiều lần.

Thiện Ý

Houston, ngày 31-7-2020